

nes forhold har udvalget overvejet mulighederne for at sikre nyudnævnte professorer adgang til at blive institutbestyrer eller medlem af institutbestyrelsen. Et flertal (udvalget med undtagelse af socialdemokratiets medlemmer) har fundet det ønskeligt, at en nyudnævnt professor ved i de første år af sin embedstid at være sikret indflydelse på instituttets ledelse kunne få mulighed for at omsætte nye ideer og tanker i praktisk arbejde ved instituttet. Flertallet er imidlertid nået til det resultat, at et sådant „født“ medlemskab af institutbestyrelsen eller en fortrinsret til bestyrerposten ville stride imod lovforslagets bærende principper, og at der derfor ikke bør stilles ændringsforslag om dette spørgsmål. Flertallet skal dog henstille, at det overvejes i styrelsesbestemmelserne at åbne adgang for, at nyudnævnte professorer i særlige tilfælde kan være ekstraordinære medlemmer af institutbestyrelser for en periode. Sådant ekstraordinært medlemskab bør i givet fald nævnes i stillingsopslag.

Med vedtagelsen af loven om organisation af den kliniske del af den lægevidenskabelige studenterundervisning m. v. opstår der specielle problemer for det lægevidenskabelige hovedområdes organisatoriske opbygning, der ikke vil kunne løses inden for lovforslagets rammer. Undervisningsministeren har derfor fremsat et af udvalget tiltrådt ændringsforslag nr. 32 om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 15, hvorefter ministeren kan fravige lovens bestemmelser af hensyn til de kliniske undervisningsenheders særlige forhold.

Iværksættelsen af lovens bestemmelser og udfyldelsen af dens rammer kan ikke være gennemført samtidig med lovens ikrafttræden, dels fordi det ikke vil være rimeligt, at de nuværende konsistorier og fakulteter fastsætter de bestemmelser, som skal fastsættes af de i loven omhandlede konsistorier og fakultets- eller fagråd, dels fordi de nye kliniske undervisningsenheder ikke kan være fuldt etablerede og i stand til at vælge repræsentanter til det lægevidenskabelige hovedområdes organer.

Undervisningsministeren har derfor stillet ændringsforslag nr. 34 til § 17 om indsættelse af et nyt stk. 4, hvorefter ministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere overgangs-

regler i forbindelse med lovens ikrafttræden.

Udvalget har drøftet en henvendelse fra de studerende, der i loven har ønsket indføjet en bestemmelse om, at „alle midler, for hvilke universitetets forskning drives, kanaliseres gennem fakultetets budgetudvalg“.

Konsistorium ved Københavns universitet har hertil bemærket, at der i konsistorium har været enighed om det principielt rigtige i, at der over for vedkommende budgetudvalg skulle være fuldstændig kommunikation dels af ansøgninger om midler til forskningsformål andetstedsfra end finanslovbevillinger, dels kommunikation med hensyn til resultaterne af sådanne ansøgninger. Konsistorium har yderligere anført, at et sådant princip kan indføres som intern forholdsregel uden lovændring. Udvalget finder, at regler herom bør optages i de kommende anordninger for universiteterne.

Spørgsmålet om offentlighed om universitetets forhold har været drøftet, og Københavns universitet har i skrivelse til udvalget fremholdt, at man, når den almene offentlighedslov er gennemført, søger dens principper præciseret for universiteternes og de højere læreanstalters vedkommende. Udvalget kan tilslutte sig dette.

Udvalget understreger ministerens udtalelse i forelæggelsestalen om, at den fortsatte vækst inden for de højere uddannelsesinstitutioners område gør det betimeligt at overveje oprettelsen af et administrativt organ mellem institutionen og undervisningsministeriet eller anden form for central styring. Udvalget finder, at der med det stigende antal institutioner inden for de højere uddannelsers område er et voksende behov for at koordinere indsatsen og prioriteringen inden for de faglige hovedområder, som vil blive repræsenteret ved flere og flere institutioner.

Udvalget henstiller, at overvejelserne om en sådan nyordning fremskyndes, så den kan etableres tidligere end nævnt i ministerens forelæggelsestale, så vidt muligt allerede 1971.

Et mindretal (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) finder det arbejde, som folkeuniversiteterne som private organisationer har gennemført, af stor betydning og mener, at nær tilknytning mellem dette ar-